כיון שנחתכה בה פורתא אסרה · ואפילו למ"ד אין נחתכה אלא בסוף נאסרה כפורתא קמא שהאיסור תלוי במעשה ולא בחתיכה כדקאמרינן בהשוחט (חולין דף מ:) אע"ג שאחר המשחטה לבהמת תבירו לא אסרה מעשה בה מעשה אסרה ואההוא פורתא לא מחייב בתשלומי ד' וה' ואפילו למ"ד יצאה לחתיכה מתחילה ועד סוף כדאמרינן לקמן דבעינן "וטבחו" כוליה באיסורא: **איסורי** הנאה ולא דמריה קאמר · וא"ת ולמה לי טעמא דלא דמריה קאמר תיפוק ליה דאין זה עביחה דמתחך בעפר בעלמא הוא כדאמרינן בהשוחט (שם) גבי השוחט חטאת בשבת בתוך לע"ז חייב שלשה חטאות ופריך אשחוטי חוץ לא ליחייב מתחך בעפר הוא דאסרה בשחיטה פורתא לע"ז ויש לומר דהתם נמי לא פריך אלא משום דבעי רחויה לפתח אהל מועד וכיון דנאסרה בשחיטה פורתא תו לא חזי לפתח אהל מועד, ואם תאמר ומה בכך דלאו דמריה קטבח הא כל טובח נמי לאו דמריה קטבח דמכי שחט בה פורתא קייה בשיטי מעשה ויש לומר דלא חשיב שיטי מעשה לקטיעת בכך ואם תאמר ומ"ש דרבי מאיר דמחייב הכא והא בפרק כיסוי הדם (חולין דף פה. ושם*) מפרש טעמא דר' מאיר דלא בעי שחיטה רחויה משום דגמר שחיטה משחוטי חוץ דכיון שחיטה משחיטה ואין דין שחיטה מעביתה מטבות טבח והכן אבל הכא דכתיב וטבחו אדרבה אין לן למילף טפי עביתה מעביתה ממאי דילף עביתה משחיטה וי"ל דהכא איכא למימר דין שחיטה דעבירה משחיטה דעבירה שאסור לו לגנוב ולשחוט משחוטי חוץ ואין דין עביתה מטבות טבח והכן שהיא שחיטת היתר והא דלא משני הכי בפרק כיסוי הדם (שם) משום דבשוחט אותו ואת בנו פעמים ששוחט את הטריפה קודם שהוא (שוחט השנית) שחיטת היתר ועי"ל דהכי דבר הגאמר בסיני מדבר הגאמר בסיני והא דלא משני התם הכי משום דאית ליה שיטוי אחריני ומיהו קשה בריש פ"ב דיבמות (דף יז:) אמר דין אחים מאחים ואין דין אחיסמאחיך לע"ג דסנים עשר עבדיך אחים אנחנו לא נאמר בסיני וי"ל כיון דילפינן כבר בחד דוכתא דשמה שחיטה כגון בחוטו ואת בנו הא משום דהוי שחיטה משחיטה קסבר רבי מאיר יש לנו לומר בכל מקום ולהכי בתשלומי ארבעה וחמשה נמי שמה שחיטה ואיכא למימר דאדרבה נילף בתשלומי ארבעה וחמשה מעביתה דשחיטה שאין רחויה לא שמה שחיטה ונימא הא הדין בחוטו ואת בנו דהא כיון דאיכא למימר הכי והכי סברא דדין דבר הגאמר בסיני מדבר הגאמר בסיני:

וסבר לה כרבי שמעון דאמר דבר הגורם לממון כממון דמי · תימה דל"ל למימר דסבר כרבי שמעון לימא דר' מאיר לטעמיה דדאין דינא דגרמי דכל שכן דמחייב בדבר הגורם לממון דהא אמר בהגוזל קמא (לקמן דף נח:) אימור דאמר ר' שמעון דכממון דמי דבר שעיקרו ממון דבר שאין עיקרו ממון כגון שורף שטרותיו של חבירו מי שמעת ליה אם כן רבי מאיר דמחייב בשורף שטרותיו כדאמרינן התם (לקמן דף נח: ושם) דמאן דדאין דינא דגרמי מגבי ביה דמי שטרא מעליא כ"ש דמחייב בדבר הגורם לממון וי"ל דאיכא נמי סברא למימר איפכא דע"כ לא מחייב רבי מאיר אלא בדינא דגרמי כגון בשורף שטרות של חבירו וכיונא בו שרחוי השטר לכל העולם למכור ולגבות בו וכן במסכת גפנו על גבי תבואתו של חבירו דאויה התבואה לכל העולם לאכל דבר הגורם לממון כמו שור הנסקל וקדשים שחייב באחריותן אינו דאוי אלא לזה שיפטר בו עצמו לא יחייב רבי מאיר להכי קאמר דסבר לה כרבי שמעון וי"מ דלהכי קאמר דסבר לה כרבי שמעון משום דרבי שמעון קאמר בהדיא דחייב ארבעה וחמשה בדבר הגורם לממון אבל ממאי דמחייב רבי מאיר בדינא דגרמי אין להוכיח שיחייב ארבעה וחמשה בדבר הגורם לממון וריב"ח מפרש דבדינא דגרמי לא מחייב רבי מאיר אלא מדרבנן כדמוכח בסוף הכונס (נעיל דף סב:) [ע' תוס' נעיל נד: ד"ה חמור] : **מבלל** דבכולה מתניתין מודה · קלת קשה דמה דיוק הוא זה: **טבח** והודה לאחד מהם מהו · אליבא דמ"ד (לקמן דף עה:) מודה בקנס ואחר כך בהו עדים פטור מיבעי ליה דע"כ כשיש עדים בדבר מיירי דהי בתין עדים בהודאה לא יחייב בשום ענין:

דלא

פה א מיי' פ"ג מהל' גניבה הל' י' טור"מ סי' שנ:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חייב לשלם כפל ד' וה' דלע"ג:

מהרנ"ב

◇ ב' חטאות - אאל' אחר' נא תעלה על הנסקל נדם אישי הנאה ולאו דבולם ניגרי

גליון הש"ם

תוספות ד"ה כופר שלם:

[כתובות נד. וש"נ]

[ד"ה דין]

נוסא

גנב שור של ב' שותפין ולקחו ובוזר לא מצא ואחר באו ב"ד - האם חייב לשלם דמי?

(ב) ב' לשונות הפוכות של תשובת ר"ג

מהרנ"ב

△ (מדקה) תשובה

▽ קושיא

הבנות "אולם" ו"אינו אולם"

* תיבות הכי אינו חולק ואומר באמת לאיסור לחלב אלא בסוף

פטרי רבנן. דשחיטה שאינה רחויה היא וכדברי ר' שמעון: **כיון דשחיט בה פורתא איסרא.** משום זבחי מתים דקא סלקא לעתך יצאה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומתחילה נאסרה משום זבחי מתים ולענין תשלומין ד' וה' "וטבחו" בעינן דכדאמרינן תורה אור לקמן "כי גמר לה לאו דמריה קטבח" שכבר חידבה ממנו קודם שחיטה ונאסרה עליו והוה ליה כמו שהשליכה לאור קודם שחיטה דמשלם קרן וכפל והו לא: **בגמר וזיחה סוף עובדה.** לע"ז הוא עובד בגמר זביחה ולא בתחילה: **שמסרו בעליו לשומר** · קודם שהזיק והזיק בבית שומר כו': **דר' יעקב.** בשלהי שור שנגח ד' וה': **פוקוב** · ואומר לו "הרי שלך לפניך" נמצאת שאע"פ שאינו שוה כלום, גורם לממון הוא, דכל זמן שהוא קיים שומר פוטר את עצמו בו ואם יאבד ישלם דמיו: **קדשים שחייב באחריותן** · גנב קדשים מביא בעלים אם קיבלם בעליו עליו באחריות כגון דאמר "הרי עלי עולה" והפרים זו: **חייב** · לשלם כפל (ה) דלע"ג דלאו דידיה הוה אלא דהקדש כיון דגורם לממון הוא דאי מיתה בידו בעי לשלומי, כדידיה דמיא: **מי מלים מוקמת למתניתין** · דגנב וטבח ביום הכפורים כרבי מאיר לחודיה דאמר לוקה ומשלם והא מדקתני כו': **לרפואה ולכלבים** · ואילטריך לאשמועינן לע"ג דלרבי שמעון שחיטה שאינה רחויה לא שמה שחיטה, הך שחיטה רחויה קא חשיב לה, אבל ביום הכפורים פליג משום דאין לוקה ומשלם: **וסודה לאחד מהן** · **מהו** · לחייבו לשלם לחבירו את חלקו כשיבאו עדים: דלא

[ע' תוס' נעיל נד: ד"ה חמור]

[כתובות נד. וש"נ]

[פסחים כט: וש"נ]

לקמן עד:

* כבר"ה (הגיה אבל לא כרבי

[ע' תוס' כ"מ לו. ד"ה וכאלו]

* ויש הוסף אותו לתבואת [ע' תוס' כתובות לח: ד"ה יש גנב]

[ע' תוס' ב"מ לו. ד"ה וכאלו]

להכי פטרי רבנן אלא למ"ד דרבנן אמאי פטרי רבנן? אשארא אע"ג ושור הנסקל לע"ג-כיון דשחט בה פורתא אסרה, אידך איסורי הנאה הוא ולא דמריה קא טבח (ולא דידיה קא טבח) אמר רבא *באומר "בגמר זביחה הוא עובדה", שור הנסקל איסורי הנאה נינהו-לאו דמריה קא טבח? (ולאו דידיה קא טבח) אמר רבא הכא במאי עסקינן כגון שמסרו לשומר והזיק בבית שומר והועד בבית שומר ונגמר דינו בבית שומר* ור"מ סבר לה כרבי יעקב וס"ל כר' שמעון: סבר לה כרבי יעקב דאמר* אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעלים מוחזר וסבר לה כרבי שמעון דאמר *דבר הגורם לממון כממון דמי, דתנן ר"ש אומר קדשים שחייב באחריותן אלמא דבר הגורם לממון כממון דמי; אמר רב כהנא אמריתא לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא מי מצית מוקמת מתניתין כר"מ ולא כר"ש והא קתני סיפא מכלל דבכולה מתניתין מודה? א"ל לא, מכלל דמודה בטבח ומכר לרפואה ולכלבים: גנב משל אביו וטבח ומכר וכו': בעא מיניה רבא מרב נחמן גנב שור של שני שותפין וטבחו והודה לאחד מהן מהו: רחמשה בקר אמר רחמנא ולא חמשה חצאי בקר או דלמא "חמשה בקר" אמר רחמנא *ואפילו חמשה חצאי בקר? א"ל חמשה בקר אמר רחמנא ולא חמשה חצאי בקר איתיביה גנב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו משלם תשלומי ארבעה וחמשה והא הכא כיון דמת אביו למו שקדם והודה לאחד מהן דמי וקתני משלם תשלומי ארבעה וחמשה" א"ל הכא במאי עסקינן *כגון שעמד אביו בדין אבל לא עמד בדין מאי, אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אי הכי אדתני סיפא גנב משל אביו ומת ואח"כ טבח ומכר אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה ניפלוג בדידיה במה דברים אמורים בשעמד בדין אבל לא עמד בדין אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה? א"ל הכי נמי, איידי דנסיב רישא גנב משל אביו ומת ואח"כ מת אביו נסיב סיפא נמי גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר לצפרא א"ל חמשה בקר אמר רחמנא *ואפי' חמשה חצאי בקר והאי דלא אמרי לך באורתא דלא

---

* ויש הוסף אותו לתבואת [ע' תוס' כתובות לח: ד"ה יש גנב]

[ע' תוס' כ"מ לו. ד"ה וכאלו]